

פרשת פקודי תשס"ח

שמות פרק מ

(יא) וַיְהִי בַחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיית בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הַיּוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן : (יח) וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו וַיִּשֶׂם אֶת קַרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת בְּרִיחָיו וַיִּקָּם אֶת עַמּוּדָיו : (יט) וַיִּפְרָשׂ אֶת הָאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת מִכְסֵה הָאֹהֶל עָלָיו מִלְמַעְלָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹנֵק אֶת מֹשֶׁה :
ס (כ) וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת הָעֵדוּת אֶל הָאֶרֶץ וַיִּשֶׂם אֶת הַבְּדִים עַל הָאֶרֶץ וַיִּתֵּן אֶת הַכַּפְּרֹת עַל הָאֶרֶץ מִלְמַעְלָה : (כא) וַיָּבֵא אֶת הָאֶרֶץ אֶל הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת פְּרֹכֶת הַמָּסַךְ וַיִּסַּךְ עַל אֶרֶץ הָעֵדוּת כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹנֵק אֶת מֹשֶׁה : ס (כב) וַיִּתֵּן אֶת הַשְּׁלֶחָן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יַרְדְּ הַמִּשְׁכָּן צִפְנָה מִחוּץ לַפְּרֹכֶת : (כג) וַיַּעַרְךְ עָלָיו עָרֹךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְקֹנֵק כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹנֵק אֶת מֹשֶׁה : ס (כד) וַיִּשֶׂם אֶת הַמִּנְחָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נִכַח הַשְּׁלֶחָן עַל יַרְדְּ הַמִּשְׁכָּן נֹגֵבָה : (כה) וַיַּעַל הַנֶּגֶר לִפְנֵי יְקֹנֵק כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹנֵק אֶת מֹשֶׁה : ס (כו) וַיִּשֶׂם אֶת מִזְבַּח הַזָּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפְּרֹכֶת : (כז) וַיִּקְטֹרַע עָלָיו קֶטֶרֶת סַמִּים כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹנֵק אֶת מֹשֶׁה : פ (כח) וַיִּשֶׂם אֶת מָסַךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן : (כט) וְאֶת מִזְבַּח הָעֹלָה שָׁם פֶּתַח מִשְׁכָּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹנֵק אֶת מֹשֶׁה : ס (ל) וַיִּשֶׂם אֶת הַכִּיֹּר בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבְּחַת וַיִּתֵּן שְׁמֵהּ מִיַּם לְרֵחֶצָה : (לא) וְרֵחֶצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם : (לב) בְּבֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּבִקְרַבְתֶּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ רֵחֶצוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹנֵק אֶת מֹשֶׁה : ס (לג) וַיִּקָּם אֶת הַחֹצֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וּלְמִזְבַּחַת וַיִּתֵּן אֶת מָסַךְ שַׁעַר הַחֹצֵר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת הַמִּלְאכָה :

במדבר רבה (וילנא) פרשה א

ג ד"א וידבר ה' אל משה במדבר סיני עד שלא עמד אהל מועד דבר עמו בסנה שנאמר (שמות ג) ויקרא אליו ה' אלהים מתוך הסנה ואח"כ (שמות יב) ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר ודיבר עמו במדן שנאמר (שמות ד) ויאמר ה' אל משה במדן ודיבר עמו בסיני שנא' וידבר ה' אל משה במדבר סיני לאמר וכיון שעמד אהל מועד אמר יפה הוא הצניעות שנא' (מיכה ו) והצנע לכת עם אלהיך הרי הוא מדבר עמו באהל מועד.

שיר השירים רבה (וילנא) פרשה ג

א אפריון עשה לו, ר' עזריה בשם ר' יהודה בר' סימון פתר קרייה במשכן, אפריון זה משכן, אמר ר' יהודה ברבי אלעאי למלך שהיתה לו בת קטנה, עד שלא הגדילה ובאת לידי סימנים היה רואה אותה בשוק ומדבר עמה בפרהסיא במבוי ובחצר, כיון שהגדילה ובאת לידי סימנים אמר המלך אין שבחה של בתי שאהא מדבר עמה בפרהסיא, אלא עשו לה פפליון וכשאהיה צריך לדבר עמה אדבר עמה מתוך הפפליון.

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת בא סימן ה

וידבר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר וכי לא היה הדבור אלא למשה בלבד ומה ת"ל אל משה ואהרן, כשם שהיה משה כלול לדברות כך אהרן, ומנין שלא דבר עם אהרן דכתיב ויהי ביום דבר ה' אל משה בארץ מצרים, למשה ולא לאהרן, אף כאן למשה ולא לאהרן, ומפני מה לא דבר עם אהרן בשביל כבודו של משה, א"כ נמצאת ממעט כבוד אהרן, לא ששניהם שוים, וכן אתה מוצא כל מקום ששניהם במקום אחד שניהם שוים, ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים (בראשית ב) שניהם שוים, כבוד את אביך ואת אמך (שמות כ) שניהם שוים, ויהושע בן נון וכלב בן יפנה (במדבר יד) שניהם שוין, ומשה

ואהרן שניהם שוין, בארץ מצרים חוץ לכרך, וכן אתה מוצא שלא נמצאת שכינה במצרים שנאי ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרוש את כפי (שמות ט) למה שהיתה ארץ מצרים מלאה גלולים לכך כתיב בארץ מצרים ולא בתוך מצרים, ולמה נמצאת שכינה במצרים ללמדך עד שלא נבחרה ארץ ישראל היו כל הארצות כשרות לדבור משנבחרה ארץ ישראל נפסלו כל הארצות, עד שלא נבחרה ירושלים היה כל ארץ ישראל כשרה לדבור משנבחרה ירושלים נסתלק הדבור מארץ ישראל, עד שלא נבחר בית העולמים היתה ירושלים ראויה לשכינה משנבחר בית העולמים יצתה ירושלים דכתיב (תהלים קלב) כי בחר ה' בציון אוה למושב לו ואומר זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתיה (תהלים קל"ב), עד שלא נבחר אהרן היו כל ישראל ראויין לכהונה שנאמר (במדבר יח) ברית מלח עולם היא וגו' משנבחר נפסלו ישראל שנאמר (במדבר כה) והיתה לו ולזרעו אחריו ברית וגו', עד שלא נבחר דוד היו כל ישראל ראויין למלכות משנבחר דוד יצאו כל ישראל שנאמר (עזרא ד) לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה לה' אלהי ישראל ולמה נדבר עם הנביאים בחוצה לארץ בזכות אבות שנאמר (ירמיה לא) כה אמר ה' קול ברמה נשמע וגו', וכתיב (ירמיהו ל"א) כה אמר ה' מנעי קולך מבכי וגו', ואף בחוצה לארץ לא נדבר עם הנביאים אלא במקום טהור שכן את מוצא בדניאל (דניאל ח) ואני הייתי על אובל אולי, וכן ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל (דניאל י) וכן יחזקאל אומר ואני בתוך הגולה על נהר כבר זה חדקל, משנדבר עמו בחוצה לארץ היה מדבר עמו בארץ שנאמר (יחזקאל ג) קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך.

מי השלוח – פרשת פקודי

רבה פרשה א', ג' עד שלא הוקם המשכן היה כל המדבר כשר לדבור ומשהוקם המשכן נפסל המדבר, ע"כ כאשר הוקם החצר ואז נגמרה בשלימות הקמת המשכן לא שייך לומר זכאן כאשר זוה, כי ענין כאשר זוה הוא שהדבור היה מפורש וזולט כמו בשעת שהיה מצווה מפי הש"י וזה לא היה יכול להיות בהקמת החצר שמכיון שעמה נפסל המדבר מדבור לא היה מפורש הדבור עמה, על כן לא נאמר זכאן כאשר זוה².

ויקם את החצר סביב למשכן וכו'.
הענין הוא שנאמר בכל הקמת כלי

המשכן כאשר זוה ה' את משה וגבי הקמת החצר לא נאמר, כי ענין כאשר זוה וכו', היינו שהיה הדבר זולט ומפורש לעיני משה בשעת הקמת כל כלי על עמדו כמו שהיה בשעה שדיבר אליו הש"י, כמו שארז"ל [מורה-כהנים זו א'] כל מקום שנאמר לו, הוא זירז מיד ולדורות, וזה הענין שכתוב בכל כלי לפני עזמו כאשר זוה. והנה איחא [נמדבר

Rabbi Brovender's Shiur is sponsored by
Dr. Bernard & Robin Cohen
Milwaukee

Visit www.atid.org/shiur for audio recordings, Podcasts, or to sign-up to receive sources in advance.

Visit www.WebYeshiva.org to sign up for the free 14-day trial of Rabbi Brovender's fully interactive, online Yeshiva.